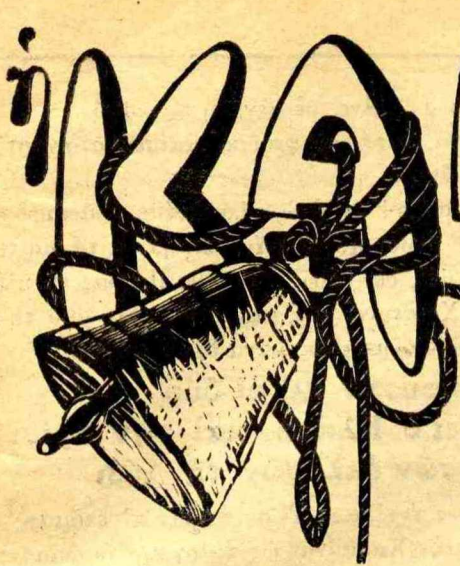

ἡ ΚΑΜΠΑΝΑ

Ἐφημερίς

ποῦ διαβάζεις κι' ἀπορεῖς

θὰ βγαίνει πάντα τὸ πρωτὶ ἐκάστης Κυριακῆς
κι' ὁ Ἄρθας θ' ἀν' ὑπεύθυνος συντάκτης κι' ἰδρυτῆς

Ἔτος πρῶτον ἀριθμοῦμεν
κι' εἰς τὸς Πάτρως κατοικοῦμεν

Ἔτος Χίλια κι' ἑννηακόσια μὰ καὶ εἴκοσι κι' ἑννῆά
καὶ ἀπ' αἴθριον θὰ ἰδοῦμε ποῖον θὰ θάψ' ἡ λησμονιά

Τοῦ κάθε φύλλου ἡ τιμὴ
εἶναι μονάχα μιὰ δραχμὴ

Εἰς δραχμάς πενήντα μόνον τὴν τοῦ ἔτους συνδρομὴν
κι' εἴκοσ' πέντε τ' ἑξαμήνου καθωρίσαμεν τιμὴν
γιὰ τὰ ξένα μέρη ὅμως δυὸ δολλάρια, κι' αὐτὰ
εἰς τὸ χέρι ἀπ' τὸν καθένα καταβάλλονται μπροστὰ
Ἐπιστολάς καὶ συνδρομὰς
προσωπικῶς μόνον σ' ἐμᾶς

Τέσσαρες τ' Αὐγούστου μῆνα
Ἐκλογαῖς κουμποῦρες πείνα

Φύλλον δέκατον κι' ἀκόμη ἄλλα τέσσαρα συνόμα
κι' ἄλλοι Βλάχος σοῦ φωνάζουν κι' ἄλλοι Γκότσαρος τὸ πρᾶμμα

Ἐκλογαῖς ! Ἑλληνάδες χαρῆτε
γιὰ τὸ κόμμα, ἐμπρός! σκοτωθῆτε!
καὶ στὰ πέντε βιλαέτεια...
φᾶτε πιετέ μωρ' ἀδέρφια.!

Ἐκλογαῖς!!.. Σᾶν νὰ λέμε... καρναβάλλια
Ἡ καρδιά τῶν Ἑλλήνων σκιρτᾷ
Ἐκλογαῖς!.. φαγοπότι, λεπτά,
καρεκλιαῖς.. ἀνοιγμένα κεφάλια..!!
Ἐκλογαῖς!!.. Ἡ κουμποῦρα βροντᾷ
κι' ὅποιος ξέρει ἀπ' αὐτὰ
στῆς ταβέρνας τὰ κάνει συμπαράλια!!

Ἐκλογαῖς!!.. Τὶ κακὸ ρεζηλίκι!
Ἄλλος στοῖχημα βάνει ἓνα σπίτι
κι' ἄς μὴν ἔχη λεπτό.. χαρτζηλίκι,
Ἄλλος πάλι σοῦ βάνει λεπτά,
τῶν Ἑλλήνων αὐτὰ ναι τὰ χάλια
κι' ὅποιος ξέρει ἀπ' αὐτὰ
στῆς ταβέρνας τὰ κάνει.. συμπαράλια

Στῆς ταβέρνας!! κοντὰ στὰ βαρέλια
τακτικά.. ποτ' ἐδῶ.. ποτ' ἐκεῖ..
μὲ τσιμπούσια, τραγούδια καὶ γέλοια
ἐκλογὴ θὰ γενῆ λογικὴ
δηλαδή.. στὴν ἐντέλεια,
σᾶν τὴν πρῶτον πολλοὶ νηστικοί..
Βρέ!, τ' εἶν' τοῦτα τὰ χάλια!;;
πιστολλαῖς, πετριάς συμπαράλια!!

Ἐκλογαῖς!!.. εἰς τοὺς τοίχους χαρτιά!
ὑποσχέσεις,.. μασκὲ γιὰ.. ρουσφέτια!
Συνειδήσεις,.. πολλὰς μέ.. μπουλέτια
στὴν παλάντζα ζυγιάζουν,.. λεπτά,
Ἄχ! σᾶν τ' εἶναι σ' αὐτὸ τό.. ντοβλέτια!!
ἢ καρδιά τῶν Ἑλλήνων σκιρτᾷ
καὶ στὰ πέντε, λοιπόν, βιλαέτια
πάρτε φάσκελα πέντε.. μπροστὰ!!

Ἐφυγες ; Μεσοῖα ! ; Τώρα θὰ κρεπάρω!
μὰ κι' ἐγὼ δυὸ χτυπάω μ' ἓνα σμπάρο.

Ἐφυγες ; Σπαρτάρω !
Πῶ ! τ' ἦταν αὐτό !
Πάω νὰ κρεπάρω
τώρα μέσ' τὴν πάλη
μέσ' τὸ καρναβάλι
ποῦναι ζηλευτό,
καὶ κουμπούρας κρότοι
κάνουν τὸ κακό,
νὰ μᾶς φεύγης πάλι,
κεφαλή μεγάλη,
βρέ ! τὶ ξαφνικό !

Ἄχ ! ποῦ μᾶς ἀφίνεις μέσ' τοὺς πέντε δρόμους ! ;
κι' ἂν δέν μὲ πιστεύεις... ρώτα τοὺς... γειτόνους !!

Πές μου, τί γυρεύεις ;
στὰς Εὐρώπας πάλι ;
ἢ σκληρὸς ἐγίνης ;
ἢ μοῦ μπιρομπαντεύεις ;
ἢ μὴν τρώς... ξυνά...
σὲ καμμὶ ἄλλη ἀγκάλη,
τώρα στὰ στερνά ;

« Ἐλα λοιπόν, πές μου, κόρακα μου, ἀηδόνι »,
» Καλὲ, τί θὰ γίνῃ ! τώρα τὸ τιμόνι ; »
« Διάβολε !!! Σᾶν ποῖος θὰ μᾶς τὸ κινῆ ; »
καὶ δυὸ τοῦμπαις κάνω
ἔτι πάρα πάνω
καὶ στὸ Κύρ' Ἀνδρέα, μπηχνω μιὰ φωνή
Ἐμὲ μοῦ κλαῖς, χρυσό μου καὶ καλό μου ἀγόρι,
ἀλλὰ τὸ παπόρι
Βάλ' το στὴ γραμμὴ ! ! »

**Ὁ ἀγῶνας τῶν Δημάρχων
καὶ συνέντευξις σπουδαῖα
τοῦ κύρ Γκότσην μέ τὸν Βλάχον
καὶ ποι' ἀπ' αὐριον τὰ νέα
ποῦ θά βγῆ ὁ νέος Ἄρχων.**

- Φ.—Κλάπα, πάψε περὶ τὴ ρίμα τώρα δὰ γιὰ τὰ λοιπὰ
κι' ἀκολούθησέ με κάπου διὰ τὰ Δημοαρχικὰ
Μὰ τ' αὐτὰ νὰ ξεβουλώσῃς γιὰ ν' ἀκούῃς προσεκτικὰ
ἀφοῦ θέλω γιὰ νὰ μάθω κατὰ γράμμα... τακτικά.
τὶ θὰ λένε, κι' ὅ,τι ἀκούσῃς, μοῦ τὸ λὲς σιγὰ... σιγὰ,
μὴ μᾶς νοιώσουν κι' ἔτσι χάσω τὰ καλὰθια καὶ τ' ἀγὰ.
Κ.—Δηλαδή... γιὰ συνεντεύξεις μὲ ὀδηγεῖς μὲ... σιγουριά.
Φ.—Ἐλα βλάκα!.. πᾶμε τώρα κι' ἄσε τὴν κουκουσουριά...
Κ.—Ποῦ μὲ πᾶς; εἰς τὰ σολόνια;
πῶχω νὰ πατήσω χρόνια!
Φ.—Ἄφες τὴν κουβέντα τώρα καὶ σημεῖωνε μὲ ζῆλο
Κ.—Μ' ἄν μᾶς πιάσουν, ἀδελφέ μου,
θὰ μᾶς λυώσουνε στὸ ξύλο.
Φ.—Ἄκου...
Κ.—Τὶ ν' ἀκούσω; Βλέπω τοὺς ὑποψηφίους μόνον
τοὺς Δημάρχους συζητοῦντας κατὰ μόνους, μὲ τὸ χρόνο.
**Τὶ ἠκούσθησαν οἱ δύο
ἐκεῖ δὰ νὰ συζητοῦνε
δίχως διόλου νὰ τὸ ξέρουν,
ὅτι ἄλλοι τοὺς ἀκοῦνε.**
Γκ.—Μίρε ντίτε, πατριώτη, τί φωνάζεις καὶ κομπάζεις
καὶ εἰκόνας ἀποπάτων κι' ὀχετῶν μας ἀραδιάζεις;
Βλ.—ὦ! μὴν ζοῦρ! καὶ τί θυμώνεις βλέπων ἔργα ἀποπάτων.
μήπως εἶδες τίπ' ἄλλο; καὶ ἐμφανίζεσαι φουάττων;
Γκ.—Αὐτὸ ἔλειψε... νὰ ἰδοῦμε καὶ ἐκείνους ποῦ τὰ... κάνουν...
ἄντε δαίμον...
Βλ.—ὦ! μερζὶ ἀλλὰ κι' ἐμένα μάθε πῶς τὰ νεῦρα πιάνουν
ἔχω σπῖτι μου μαγκούραις
καὶ κουμπούραις
κι' ἀπὸ πέτρας πλήθος νέον
καὶ γνωρίζω νὰ κτυπάω καὶ νὰ κάνω τὸν χορὸ
Γκ.—Μωρὲ τί ντῆβε ντεζότι!
εἶναι τούτη πατριώτη;
Μὰ δὲν ἔκαμεν ἰσάρι; σὺ μὲ τῆς φωτογραφίας
τὴν Καρὰκ μπουζοῦκ πλατεῖαν εἰς τοῦ Βουδ ὦ! ἀηδίας,
μᾶς ἐφούρνισες τετράκις ἀπὸ κάθε μιὰ μεριά
λὲς κι' ἐπρόκειτο νὰ βάλῃς στὸ μπουζοῦκι τὰ μπουρῖα
Βλ.—Νὰ ἰδῶ σὺ τί θὰ μᾶς κάνῃς, ἐὰν Δήμαρχος γενῆς
Γκ.—Τὶ θὰ γίνω; Τέτοια ἔργα, ποῦ θὰ γίνω ἐπιφανῆς
Πρῶτα πρῶτα δὲν θὰ πάω μεσημέρι στὸ γραφεῖο
νὰ κρατῶ τοὺς ὑπαλλήλους νησιτικούς ἕως τὰς δύο
οὔτε θάχω ὑποδούλους ἐκεῖ δὰ νὰ καρτεροῦνε
καὶ τὴ σκάλα νὰ κυτᾶζουν μ' ἀγωνία νὰ μὲ ἰδοῦνε!
κι' ὁ διάλογος ἀμέσως θ' ἀναπτύσσετε ταχύς
Σὰν τί θέλεις, πατριώτη; Καὶ θὰ γίνεται εὐθύς
ὄχι! λόγια «Μίρε ντίτε, μίσην ἔρδε, γιὰ κι τού»
τράδα δῶθε, τράβ' αὐτοῦ
τοσὲν μπὲν μίρε! τί γυρεύεις; ἔλα μέσα νὰ μοῦ πῆς
καὶ ἄν γίνεται νὰ γίνῃ καὶ νὰ φεύγῃς, παρευθύς!
Βλ.—Μὰ σὺ ἔμωσ ὅπως θέλεις δέν' ἀλλάξῃς καὶ τὴ γλώσσα
Γκ.—Ντὸ τρί τῶ; μὰ νιέτρε γκλιούχ ἔλα μάθε κι' ἐσὺ τόσα,
τί τὰ θέλω τὰ μπὸν ζοῦρ; κι' ἄλλα τέτοια καὶ καμπόσα
Ἄπὸ αὐριο καλημέρα, Μίρε ντίτε θε νὰ λὲς
δταν πᾶς στὸ Δημοαρχεῖο νὰ ρωτήσῃς γιὰ δουλιὰς

- μίστε τσόβα θὰ σοῦ λένε, μὲ μεγάλη προκοπή
κι' ὅτι θέλεις θὰ τὸ πέρνης φτοῦ κι' ἀμέσως στὸ χαρτί!
Βλ.—Σὲ κυτᾶζω κι' ἀπορῶ
Γκ.— Γιέι μάρε! κι' ἐγὼ πάλιν μάθε... ἀδιαφορῶ
κι' ἔλα νέστρε' ἤγουν αὐριο, σὰν μετρήσουν τὰ χαρτιά
νὰ μοῦ δώσῃς θές, δέν θέλεις καὶ τῆς Πάτρας τὰ κλειδιά.
Βλ.—Ἄφῃσέ με... Χριστιανέ μου, μέσ' τὴν τόση μου τὴ θλίψη
Γκ.—Ἄπὸ αὐριο θὰ ἰδοῦμε τίνοσ μᾶνα θε νὰ λείψῃ!
**Ἄπ' ὅτι ἄκουσαν κι' οἱ δύο
κάνει ὁ Κλάπας καὶ τὴν κρίσι
μέσ' τῶν ἐκλογῶν τῆ Δύσι**
Φ.—Πᾶμε... Τάκουσες τί εἶπαν; Τὶ συζήτησιν π' ἐκάμαν;
νὰ τὴν βάλῃς στὴν Καμπάναν ὡς ἐκλογικὴν δεκλάμαν;
Κ.—Ἐὰν τάκουσα; Ἀκόμη μέσ' ταῦτί μου, μοῦ βουτίζει
κάθε λέξις τους καὶ φράσις, ποῦ τὸ νοῦ μου μοῦ σκοτίζει
Φ.—Τότε πάρε καὶ τὴν πέννα κι' ἔλα γράψε μὲ τὸ χρόνο
γιὰ μεγάλη τους τιμὴ
ὅπως ξέρες ἐσὺ μόνον
καὶ εἶπε πρὸς ὄλους, «Φίλοι», σὰς βαπτίζω, σὰς μυρώνω!
θέλτε ζῆστε, θέλτε μὴ»...
**Ἄπ' τοῦ Γηροκομειοῦ τίς ἐξοχαῖς
περιγραφῆ, μὰ ...λογικῆ
ἀπὸ τὴν ἄλλη Κυριακῆ.**
Κ.—Λοιπὸν πῆγα ὅπως σοῦπα κι' ἀπὸ τὸ Γηροκομεῖο
κι' ἤθεθα ἀμέσως ὅ,τι εἶδα κι' ἀπὸ 'κειθε νὰ σοῦ πῶ.
Πρῶτην εἶδα τὴν Κική μας γένος Παπακουριαζῆ
νηδ, κρινόλευκο κοριτσι κι' ἡ μαμὰ ἦταν 'κεῖ
Φ.—Μήπως εἶδες τὸν Λαμπράκη, μὴ τὸν εἶδες πουθενά;
ποῦ πηγαίνει μὲ τὸν Τάση ὡς συνήθως τακτικά;
Κ.—Λὲς γιὰ τὸν Ἐβσηγητὴν μὲς ποῦναι στὸ Στρατοδικεῖον
δικαστὴν, καλὸν τὰ μᾶλλα, οἶον, ἔξω, τὸν ἄποιον,
καθαρόαιμοι κι' οἱ δύο καὶ πολὺ εὐγενικοί
Μὲ Βγενόπουλον τὸν Τάσην, δὲν τοὺς βλέπεις κάτ' ἐκεῖ;
Φ.—Μήπως καὶ τὸν κ. Βασίλη, ποῦ γιὰ κάποιον νηδ σταφυλί
πάντα λένε κάποια χεῖλη;
Μήπως εἶδες τὴ Φαρμάκη τοῦ Ἀντώνη μας τὴν Τσίλω
μὲ τὴ Βασίλ'κῆ τοῦ Νίκου; Μήπως εἶδες τὴ Βασίλω;
Κ.—Ἄφοῦ ἦσαν 'κεῖ τὰς τὰς εἶδα, ὡς καὶ τὴν Παντελεάκη
μ' ἐμπορὶμὲ φροσματάκι
ποῦ ἐδέχετο ὡς τὴν ὄρα, στὸ ὄραϊο σαλονάκι
καὶ στὰ χέρια τῆς ἐκρίτει τὸ μπαστοῦνι τοῦ κύρ Τάκη
καὶ μαζὶ τῆς τὸν κύρ Τάκη, ἦτοι τὸν Παναγιωτάκη
ὡς καὶ τὴ μικρὴ τους, Ντάνα, σὰν ροδάκινο χνουδάτο
μὲ κορμὴ γερό κι' ἀφράτο
Φ.—Μήπως εἶδες τὸν Λατρώνη;
τὸν μικρούλη τὸν Ἀντώνη
ὅπως λὲν π' σωφὲρ μαθαίνει
κι' ἀπὸ τῶν αὐτοκινήτων πάντ' ἀνεβοκατεβαίνει;
Κ.—Πῶς; κι' ἀκόμη τὸν Χρηστάκη Γεωργακόπ'λο τὸν γιατῶ
μὲ τὰ δυὸ τοῦ τὰ κρεῖτσια, σὰν τοῦ γάλακτος ἀφρό
καὶ γλυκειαῖς σὰν τὸν Μπαμπᾶ
τὸν Ν. Πέτροβιτς ἐπίσης στὴν παρέα τοῦ παπᾶ.
Ἄλλὰ καὶ τὸν Παπανδρέα ποῦ τὸν εἶδα μὲ μαβριά
Φ.—
ἀμπεριὰ μεταξωτὰ
Κ.—Πῶς; Καὶ πάντοτε γελῶσαν τὴν κυρία Παπαδιά
καὶ τὴν Καίτη μὲ σικλάμεν καὶ τὴ Μαίρη τὴ γλυκειὰ
μὲ τὰ κίτρινα, π' ὁμοιάζουν στὸ κορμὶ τῆς μιὰ χαρὰ
καὶ τὴν Πέτροβιτς ἐπίσης ἐκεῖ πέρα στὴ σειρά
μὲ μιὰ μαύρη τουαλέττα
ὡς ἐπίσης τὸν Γιοχάλαν π' ἀπ' τὰ τζύμια ἐχαιρέτα
τὸν Παπαπολυχρονίου ὡς καὶ τὸν Βαριατζᾶ

καὶ τὸν Γάμα Ἡλιάδην, τὸν Χρηστάκη Καποτα
καὶ τὸν Χρήστο Δουβανά

π' δταν πιάνη νὰ κινήση ἀπ' τὰ χέρια τ' ἀρχινᾷ

Φ.—Μὴ τὸν Πέτροβιτς τὸν Βάσσο εἶδες κείθε νὰ περνᾷ ;

Κ.—Πῶς ; Τὸν εἶδα στὴν παρῆα τοῦ παπᾶ στὰ βραδυνά
καὶ τὴν Ἑλλη καὶ τὴν Ντόρους, δυὸ κορίτσια ταπεινά
δυὸ τῆς Φύλας φιλενάδες ποῦ μοῦ τσ' ἔδειξ ἔτσι νά !

Φ.—Μὴν εἶδες τὸν Νικολάκη

τὸν Ντρουποῦ Παναγιωτάκη

Κ.—Αὐτὸν ποῦ τὸν διακρίνεις ἀπὸ τόσο μακρινά ;

μ' ἐρωτᾷς ; ἀφοῦ τὸν εἶδα κατὰ στ' ἄλλα τὰ παιδιὰ ;

Νὰ τὸν νέον Γεωργόπ'λον τοῦ Γιατροῦ μὴ λησμονήση
τὸ μυαλό σου, πῶς μᾶς ἤρθε μόλις χθὲς ἀπ' τὸ Παρίσι
τὸν Ἀνέστη Παπαδόπ'λο, τὸν Ντινάκο στὰ στερνά
ποῦ γιὰ τίποτε δὲν τῶχει μέσ' τὴν Πάτρα νὰ περνᾷ

καὶ στὰ μπάνια νὰ γυρνᾷ

τὸν Βασίλη τὸν Νοδάρον τὸν πρωτότοκόν του Τάκη

ποῦ γυρνᾷ χωρὶς σκακί

ποῦ μᾶς παίζει τὴν κιθάρα

τὴν κυρίαν Πανωραία μὲ τὰ βουαλάζ τὰ μαῦρα
τὴν γλυκεῖα τὴν Κικίτσα μ' ἐμπριμέ καὶ μὲ βολάν
τὴ Φωφῶ κι' αὐτὴν ἐπίσης, ἄλλα καὶ λευκὸν γιακῶν
καὶ τὴ Νίνα, σὰν φυσίκι ποῦ μᾶς ἤλθ' ἀπ' τὴν Ἀθήνα
τὴ Σοφία μὲ σαντακρούτα

Φ.— ποῦ τὰ εἶδες ὅλα κείνα ;

τὴν φορὰν αὐτὴν μοῦ εἶπες, τέλος πάντων ἀρκετά

Κ.—Κι' ἄς ἐξέχασα ἀκόμη ὅπως σοῦπα ὄλ' αὐτά

καὶ τὴν Ἑλλη τοῦ κύρ Σταύρου τὴν κουνιάδα Ραυτοπούλου

καὶ τὴν χήραν Λαδοπούλου

τὴν κυρία Εὐαγγελίαν τοῦ ἀγαπητοῦ Κωστάκη

μὲ τὸ σπῶρ του κουστουμάκι

κι' ἓνα μπλέ ἀπλό κι' ὄραϊο τῆς κυρᾶς φορεματάκι

ποῦναι γένος τοῦ Πασπάτη

Φ.—Εἶδες Δρούκα ; Παναζόπ'λο ; εἶδες τὸν Συνοδικό ;

Κ.—Πρῶτα εἶδα τοὺς δυὸ πρώτους νὰ δουλεύουν προῶνοι

σὰν μαστόροι νὰ τελειώσουν ἐπὶ τέλους τὴ σκηνή

τὸν κύρ Κώστα δὲ τὸν εἶδα στοὺς φουρνάρηδες κοντά

π' ἐγιωρτάζαν ἐκεῖ πάνω ὅλοι μὲ τὰ γιορτινά

Πάντα εὐχαριν, ὡς νέον, κι' ὅπως πάντα γελαστὸν

καὶ ἀκούραστον συνάμα καὶ γλυκὸν καὶ χαρωπὸν

μὲ τὰ μάτια βυθισμένα εἰς τὰ βάθη τοῦρανοῦ

λὲς καὶ ψάχνει ναῦρη ἰδεαῖς εἰς τὰ ἄδυτα τοῦ νοῦ.

Ἐκεῖ εἶδα καὶ τὴν χήραν τοῦ Πέτρου Συνοδικοῦ

τὰ παιδιὰ καὶ τὰ κορίτσια

π' ὅπως ἔφτασε περὶ πέρα ἢ κυρία Ἐλενίτσα

μᾶς ἐγύριζαν τὰ μοῦτρα τὰ παιδιάτικα καριότσια

καὶ τὸν Νίκο Κατσαντώνη εἶδα μὲ τὴν Κατερίνη

καὶ τὴν ἄλλη του μικροῦλα τ' αυτοκίνητον ν' ἀφίγη

τὴν καλή μας Ἀγλαΐα τοῦ Βαρζάνη, ὡς ἐπίσης

τὸν Γιαννάλο τοῦ κύρ Ντινίου πρὶν νὰ τοὺς λησμονήσῃ

τὴ Μαροῦλα τὴ μικροῦλα

καὶ τὸν Ντινὸν τὸν Λαδόπ'λο εὐγενέστατον καὶ νέον

Βιομήχανον μεγάλον κι' ἐν ταῦτῳ πολὺ σπουδαῖον

π' ὅπου ξέρει ποῦν' ἀνάγκη, βοηθὸν πολὺ γενναῖον !

Φ.—Κάτι μοῦπες πάρα πάνω γιὰ γιορταῖς καὶ γιὰ σινάφια

Κ.—Τῶν ἀρτοποιῶν μᾶς εἶδαν τὴ γιορτὴ τὰ δυὸ μου μάτια

μὰ καὶ τὸν Παναγιωτόπ'λον ὑποψήφιον κι' αὐτὸν

τὸν Ἀλέκον ἀπ' τὴν τάξιν τῶν ἐπαγγελματιῶν

λαοπρόβλητον τοῦτέστιν κι' ἐν λόγοις θαυμαστὸν

τρία τέταρτα τῆς ὥρας ὁμιλοῦντα γελαστὸν

καὶ κατὰ τὸ κολαστόν

π' ὅλοι ἐστάθησαν κεί πέρα μὲ τὸ στόμα ἀνοικτόν

καὶ τὸν κάλεσαν ἀκόμη κι' εἰς τὸ γεῦμα τὸ κοινόν

κι' ἄλλο τίποτε δὲν εἶδαν ἐπὶ πλέον νὰ σοῦ πῶ

Φ.—Βλέπω γῶ ὅμως ἓνα πράγμα ποῦ κι' ἔχει θαυμαστό

ὀποκάμισον Ὁμέγα ταιριαστό χρωματιστό

ποῦ μὲ τρέλλανε

Κ.— Καίμενε ! λὲς καὶ εἶναι ἀργητό

ὀποκάμισον Ὁμέγα νὰ φορέσης ὡς ἐγώ ;

μήπως ἔχει τῆς χιλιάδας ; ἴσα ποῦναι καὶ φθηνό

καὶ ἄς εἶναι τόσο ὄραϊο, σκαμπιστό καὶ στερεό

Φ.—Στάσου νά κι' ὁ Κριεμάδης Νικολάκης ἐν ταῦτῳ

ποῦ τὸν ἔχασεν ὁ Γιώργης κι' ὁ Βασὸς μετὰ τοῦ Πλέσσα

κι' ὅλο ψάχνουν νὰ τὸν εὑροῦν ἔγινε μὲλα ! ἔγινε λέσα ! !

Ἐν τόπῳ τῷ κλεινῷ Συμβούλους καὶ Παρέδρους ἔπαινω

Τὸν Θεοφίλου τὸν Δημήτρι συνιστῶ μὲ προσοχὴ
μὲ τὴν σήμερον ἡμέραν στοὺς συμβούλους νὰ γραφῆ
ἀφοῦ ἤθελε σ' ἀγῶνας διαρκῶς ν' ἀνησυχῆ.

Καὶ τὸν Φ. Πακλιολόγου νὰ ψηφίστε προκαλῶ
ἐὰν θέλτε νὰ ψηφίστε γιὰ τῆς Πάτρας τό καλὸ

Τὸν Βγενόπουλον τὸν Τάσσην διαρκῶς χειροκροτῶ

καθαρόαιμον κι' ἀκόμη δικηγόρον ἐκλεκτὸ

κι' ὁ καθένας μία ψῆφον εἰς αὐτὸν ἄς δώσῃ τώρα

νὰ γλυτώσῃ περὶ κι' ὁ Δήμος ἀπὸ τὴν κακίαν τὴν ὄρα

κι' ἀπὸ κάθε μία μπόρα

κι' ἐὰν θέλετε νὰ δῆτε τὸ καλὸ σ' αὐτὴν τὴν χώρα.

Καὶ τὸν Νίκον Γιαννακόπουλον συνιστῶ μὲ προθυμίαν

νὰ τοῦ δώσῃ ποῦ τοῦ πρέπει τοῦ συμβούλου θέσιν μίαν

Κι' αὐτὸς εἶναι ἐπιστήμων δικηγόρος σοβαρὸς

καὶ ἀρκούντως ζῶντος

Εἰς τὸ Δημητροπουλὸν μου τ' Εὐσταθίου τὸν Κωστῆ

πρέπει θέσις θυμαστῆ

γιατὶ εἶναι δικηγόρος στὴ δουλειά του τακτικὸς

καὶ ἐξαιρετὸς συνάμα κι' εὐγενικὸς, πολὺ καλὸς.

Μὰ τὸν Παπαδημητρόπουλον τὸν καλὸν μᾶς τὸν Σπυράκη

γράφτε ὅλοι στὸ χαρτάκι

γιατὶ ὅπως εἶναι πάντα ἐδθαρήσῃ καὶ ζῶντος

τὸν χρειάζεται τοῦ παρόντος ὁ καιρὸς

Τὰ ζητήματα μὲ θάρρος ἔχω πίστιν πῶς κτυπᾷ

μὰ ὁ Γιάννης Σουβαλιώτης δικηγόρος καὶ λοιπὰ

καὶ ἐπειδὴ ἔχω σ' αὐτὸν καὶ τὴν μεγάλην μου ἐλπίδα

τό ματάκι σας γαρίδα

εἰς τὸ ψηφοδελτιόν σας ἐκ τῶν πρώτων νὰ γραφῆ

καὶ νὰ μὴ λησμονηθῆ...

Τὸν Ρηγόπουλον τὸν Γιάννη ποῦ ἡ τύχη του ἡ κακίη

ἔφερε νὰ μὴ τὸν βρῆτε ὑποψήφιον στὸ χαρτί

συνιστῶμεν ὁ καθένας νὰ προσέξῃ νὰ γραφῆ

εἰς τὸ ψηφοδελτιόν του, γιατί ἔχει προκοπή

κι' ἔχει μίαν καρδιά χρυσή

καὶ μορεῖς νὰ τοῦ ζητήσῃς ὅ,τι θές' κι' ἐγώ κι' ἐσὺ.

Καὶ εἰς τὸν Σαραβαλιώτην ὅλοι ἄσπρο, Πατρινοί !

ἀφοῦ ἔχει τῶν τοῦ Δήμου τώρα πείραν ἱκανή

ἔτσι ναῦρη καὶ τὴν ἄκρην εἰς τοῦ Δήμου τὸ σχοινί

καὶ μὲ αὐτὸ κελμὸς νὰ δέσῃ, φίλτατοί μου στὸ παχνί

Καὶ τὸν Τάκην Κοτρωνόπουλον πάλι τοῦτη τὴ φορᾷ

σᾶς συσταίνω νὰ ψηφίστε, ὅλοι πλέον μὲ χαρὰ

γιατ' αὐτὸς τὰ λέει σκέτα καὶ μᾶς μοιάζει φοβερά.

Καὶ τὸν Γιάννη τὸν Σκαλτσᾶ συνιστῶ νὰ τὸν ψηφίστε

δικηγόρον, ὡς οἱ ἄλλοι καὶ νὰ μὴ τὸν λησμονήσῃτε

Τὸν Ἀνδρέαν Νικολόπουλον δικηγόρον ἐκλεκτὸν

εἰς τὸ ψηφοδελτιόν σας νὰ τὸν γράψῃτε τακτικὸν

Αὐτοῦ τοῦ πρέπει ψῆφος καὶ νὰ μὴ τὸν στερηθῆ

ἐὰν τώρα στὸ Συμβούλιον τότε θέλ'τε νὰ βρεθῆ

Τὸν προστάτην τῶν ἐφάδρων ἰδιαιτέρως νὰ ψηφίστε

τὸν Θεόδωρ. Ζαφειρόπουλον καὶ νὰ μὴ τὸν λησμονήσῃτε

γιατὶ τρέχει ἄνευ ὄρων

καὶ τὸν ξέρεται νὰ εἶναι καὶ καλὸς ὡς δικηγόρος.

Βγάνω ὡς κάτω τὸ καπέλλο κι' ἀβοκάτους χαιρετῶ

καὶ συνάμα μὲ τὸ θάρρος διαρκῶς χειροκροτῶ

Τὸν Ἀγαπητὸν Σπήλιον συνιστῶμεν νὰ ψηφίστε

μὴ καρδιὰ μαργαριτάρι γιὰ νὰ μὴ μετανοήσῃτε

μὰ καὶ τοῦ Ἀθανασίου Μάκη ψῆφος πάλι πρέπει

γιατὶ καὶ αὐτοῦ ὡς συμβούλου μὰ χαροῦλα δὰ τοῦ στέκει

Τὸν Βουρλούμην τὸν Θανάσην ἐπὶ πλέον ἐξαιρῶ

μ' εἰλικρινεῖα νὰ ψηφίστε, ἐὰν θέλ'τε νὰ χαρῶ

Τὸν Θεοδόσην Γεωργίου ἐπὶ πλέον θέλω πάλι

σύμβουλον ποῦ στὸ κυνήγι εἶναι πρῶτος καὶ μὲ χάρι

Τὸν Γιαννακόπουλον Νικόλαον νὰ ψηφίστε πολὺ

ποῦ ἔχαρισε τὸ Ἀκτίνες εἰς τὴν Πάτρα τὴν τρολλή

ἧτις πάλιν τοῦ ζητᾷ νὰ μᾶς πάσῃ καὶ χαλί

κι' ἔτσι ἐγίνη ἡ εὐεργεσία, τέλος πάντων στρογγυλῆ

κι' ἄς φωνάζουνε καμπόσοι ἄχ! Ἄλλοίμονον! ἄλλοι!

Ἄπαιτῶ Δημητριάδην νὰ ψηφίστε Λεωνίδα
 ἱατρὸν ἐκτῶν ἐγκρίτων σὰν τοῦ ἡλίου μιὰ ἀχτίδα
 Τὸν Ἀλέξην Ζησιμόπουλον δόστε ψῆφο με τρουμπέταν
 γιὰτ' αὐτὸν ὡς εἶν' ὠραῖος, ἂν ἐψήφισαν γυναῖκες
 πρῶτος θάταν με σπαλέταις.

Ἐπιμένω στὸν καθένα τῆς Καμπάνας μπεχλιβάνη,
 νὰ ψηφίσῃ, ὑπερψηφίσῃ τὸν Ζωγόπουλο τὸν Γιάννη
 Καὶ στὸν Τρύφων Κανελόπ'λο ψῆφο Πατρινὲ νὰ δώσῃς
 ἂν θέλῃς τὴν πατρίδα ἀπὸ κἀποιους νὰ γλυτώσῃς
 Εἰς τὸν Γ. Καραβέλλαν ψῆφο δώστε με τὸν κρότο
 γιὰτ' αὐτὸ πολὺ θὰ κάμῃ στὴν παραίτησί του κρότο

Στὸν Ἀλέξι τὸν Κομπῆ δόστε ψῆφο, Πατρινοῖ
 ἂν θέλ'τε, τέλος πάντων, νὰ μὴ μᾶς κακοφανῆ
 Τὸν κύρ Νιόνιο Κουτσικόπ'λο νὰ ψηφίστ' ἐκλεκτικῶς
 ἂν θέλ'τε ἡ δουλειὰς σας νὰ γινῶνται τακτικῶς
 Τὸν Ἀλέκον Καραμέρον πῶς νὰ μὴ σᾶς τὸν συστήσω
 μπερῶ ψῆφον καὶ γιὰ τοῦτον, Πατρινοῖ, νὰ μὴ ζητήσω;

Καὶ τὸν Λάζαρη τὸν Κῶστα νὰ ψηφίσῃτ' ἐπιμένω
 καὶ με ὄρεξι μεγάλη πρὸ παντὸς σᾶς τὸν συσταίνω
 ἱατρὸς ἐκ τῶν ὀλίγων καὶ σπουδαῖος καὶ καλὸς
 καὶ τοῦ πρέπει γιὰ νὰ γένη σύμβουλος εὐλικρινῶς,
 τὸν Λαυρέντιο ἂν θέλ'τε νὰ μὴ πάῃ σὲ μοναστήρια
 δόστε ψῆφο ἐσπευμένως νὰ γινούνη πανηγύρια
 Τὸν Μουστάκη τὸν Γιαννάκη κι' αὐτὸν θέλω κατὰ γράμμα
 γιὰτ' εἶν' ἐκ τῶν ἐγκρίτων, δίχως ψεύτικη ρεκλάμα

Μὰ ζητῶ καὶ τὸν Ἀνδρέαν νὰ ψηφίσετε τὸν Νούσαν
 γιὰ νὰ πιάσ' ὄσους με ξένα χρηματάκια ἐγλεντοῦσαν
 Καὶ τὸν Παπαθεοδώρου με σπουδίας ἀρετὰς
 νὰ ψηφίστ' ὡς πέρα ὅλοι εἰς τὰς ἐκλογὰς αὐτάς.
 Καὶ τὸν Παπαναγόπουλον τὸν Νικόλαον ζητῶ
 νὰ ψηφίσετε με σθένος καὶ ἀπ' ὅλους τ' ἀπαιτῶ

Στὸν Παναγόπουλό μας τὸν Ἀλέκο δόστε ψῆφο συνιστῶ
 γιὰτ' αὐτὸς εἶναι παιδάκι καὶ γνωστὸ ξακουστὸ
 καὶ προστάτην θὰ τὸν εὖρης ὅπου θὲς ἐσὺ κι' ἐγώ.
 Μὰ τὸν Πέτρο; Τί νὰ εἰποῦμε
 πῶς μπορούμε ν' ἀρηθούμε

τοῦ Παναγιωτόπ'λου Πέτρου ψῆφο μιὰ κι' ἐκλεκτικῆ
 ποῦ γιὰ σύμβουλος τοῦ πρέπει κι' ἔχει πρώτην προκοπή;
 λοιπὸν ποῦ νὰ ζητεῖ
 τὸν κύρ Πέτρο νὰ ψηφίστε!

Συνιστῶμεν ἐν τῷ ἅμα καὶ τὸν Πράτσιαν Δημήτρι
 γιὰτ' αὐτὸν φέρει νὰ βάνῃ στὸν καθένα τὸ καπίστρι
 Συνιστῶ με προθυμίαν καὶ μιὰν φυσιογνωμίαν
 ποῦ προόδευσε ἐν τάξει εἰς τὴν βιομηχανίαν
 νὰ τοῦ δώστε ψῆφο ὅλοι
 γιὰτ' αὐτὸς θὰ εἶν' ἀφευκτικῶς ἓνα στόλισμα στὴν πόλι
 Δόστε ψῆφο τοῦ Σιδόνι! Ὅλ' οἱ φίλοι τοῦ Ἀντώνη
 ποῦ κι' αὐτὸς μαζὺ μετ' ἄλλους κατὰ δῶθε ξεφαντώνει

Στὸν Νικόλαον Σινσύρη δόστε ψῆφο νὰ τοὺς ψέλνῃ
 με χερουβικά καὶ ἄλλα ἄσματα πολλὰ κι' ἐν γένει.
 Εἰς τὸν Κῶστα Σταμπούλοψ'λο ψῆφο δόστε του κι' ἀκόνι
 γιὰ νὰ βροσκή νὰ τροχίξῃ, γιὰ νὰ κόβῃ, τὸ πριόνι
 Τὸν Στεργιόπουλον Ἀνδρέα νὰ ψηφίστε ἐπιμένω
 ἀφοῦ ἔντιμος τυγγάνει, καὶ ὡς ἐκ τούτου τὸν συσταίνω
 Καὶ τὸν Τάκη Στεφανόπ'λον πῶχει τὴν καλὴ καρδιά
 ἐπιμένω νὰ ψηφίστε, ποῦναι μία λεβεντιά

Μὰ τὸν Θ. Τσικλητήραν νὰ ξεχάστε πῶς μπορούεῖτε
 ποιοὺν περ' ὀστερὸν ἀπὸ τοῦτον μ' εὐλικρινείαν θὰ βροῖτε;
 Προσοχὴ θέλω μεγάλο γιὰ τὸν Τόφαλο Διονύση
 ἀπ' τὸ ψηφοδέλιό του οὔτε ἓνας νὰ μὴ σβύσῃ
 Μὰ ἀκόμη θέλω πάλι ὁ καθένας νὰ μὴ ξεχάσῃ
 νὰ ψηφίσῃ Τραμπαδώρον, τεε καλόν, χρυσόν μας Τάση

Κι' ὅπως πάτε νὰ ψηφίστε καὶ Χατζόπουλον εὐρεῖτε
 δόστε ψῆφο ποῦ τοῦ πρέπει, νὰ μὴ μεταμεληθῆτε!
 Καὶ τοῦ φίλου Φιλιππάκη, ψῆφος πρέπει τοῦ Γεωργάκη
 ποῦ δραστήριος τυγγάνει ἂν κι' εἰς ἄκρον τρυπινὸς
 κι' ὅλους θὰ περιποιητῆ ὅπως πρέπει κι' εὐγενῶς.

Κι' ὅσοι αἰῶρον πετύχουν τὴν Καμπάνα ἄς θυμηθοῦν
 κι' ὅσοι εἰς τόπον γλοερὸν ἐξ αὐτῶν ἀναπαύσθην
 ἄς ἰσθοῦν νὰ συναντήσουν ὅσοι θέλουνε κι' ἐμένα
 ἀφοῦ ἦτο κοινὴ ἡ τύχη καὶ κοινὰ καὶ τὰ γραμμένα!
 Τὸν λαμπρόν μας τὸν Γεωργάκη Ἀγγελόπουλο ζητῶ
 νὰ ψηφίστ' ὅλ' οἱ φίλοι, κι' ἐπιμόνως τ' ἀπαιτῶ
 ἀφοῦ ὅλοι δὴ τὸν ξέρ'τε ἱκανὸν κι' εὐγενικὸν
 καὶ γιὰ τοῦτε τὸν διαλέγω καὶ σ' ἐσᾶς τὸν συνιστῶ.

**Σήμερον ἰδιαιτέρως τοὺς παρέδρους χαιρετῶ
 κι' ἔναν ἔναν στῆ σειρά του εὐθαρῶς χειροκροτῶν.**

Τὸν Ἀργύρη τὸν Πασσέπουλον μὴ ξεχάστε κι' ἐδῶ πέρα
 τὸν κύρ δάσκαλον καὶ φίλον καὶ καλὸτατον πατέρα
 εἰς τὸ ψηφοδέλιό σας νὰ γραφῆ καλῶς κι' αὐτὸς
 γιὰτι, φίλοι μου τεῦ πρέπει καὶ σᾶς εἶν' πολὺ γνωστὸς.
 Τὸν Βαγγέλη Ἀθανασίου πῶχει μιὰ χρυσὴ καρδιά
 συνιστῶ νὰ τὸν ψηφίστε ὅλοι γέροι καὶ παιδιὰ
 νὰ τὸν ἴδω παρέδρο μας καθιστόν στὴν πολυθρόνα
 γιὰ ν' ἀλλάξουνε τὰ χρόνια!

νὰ τὸν ἴδω τὸν κοσμάκη διαρκῶς νὰ τὸν δουλέψῃ
 καὶ γι' αὐτὸ νὰ τὸν ψηφίστε δίχως νὰ σᾶς τὸ γυρέψῃ
 Καὶ τὸν κύριον Κουλιάντραν νὰ προσθέσετε κι' αὐτὸν
 Πάρεδρός σας γιὰ νὰ γίνῃ κατὰ τοῦτον τὸν καιρὸν
 Ὡς ἐπίσης συνιστῶμεν εἰς τὸν κάθε τσελεπῆ
 εἰς τὸ ψηφοδέλιό του νὰ προσέξῃ, νὰ γραφῆ
 καὶ τὸ ὄνομα ἀκέρη τοῦ καλοῦ μας τοῦ Λαζάνη
 ποῦ τοῦ πλέκω τὸ στεφάνι

Τὸν Δαράβαλην Ἀνδρέαν ἐκ παρέδρων νὰ ψηφίστε
 καὶ νὰ μὴ τὸν λησμονήστε
 ποῦναι ἄνθρωπος σωστὸς
 καὶ ἐν ὄπλοις θαιμαστός.

Ἐὰν θέλ'τε γιὰ νὰ βγοῦμε ὀρισμένως ἀπ' τὸ χάλι
 διὰ παρέδρον ψηφίστε τὸν Φωτόπουλον, Μιχάλη
 ποῦναι γέρος κοτσανάτος
 καὶ θὰ εἶναι στῆς δουλιὰς σας πάντα πρόθυμος, τρεχάτος.

Κι' ἂν ἐξέχασα κανένα
 συχωρᾶτε με κι' ἐμένα
 ποῦ νὰ εὖρω φίλοι μ' ἀκρῆ
 γιὰ νὰ βγάλω τὸ σκασιμὸ
 σ' ἐν τέτοιον ὅπως εἶναι φεβερὸ λογαριασμὸ.

**Στοὺς καλοὺς συνδρομητὰς μας
 διαπύρους τὰς εὐχὰς μας**

Στὸν Σωτῆρ Γεροκωστόπ'λον τὰς θερμὰς Εὐχὰς μου στέλλω
 κι' ὀγιέστατος νὰ εἶναι, ὅπως πάντοτε, τὸν θέλω
 εὐτυχεῦντα νὰ τὸν βλέπω, μὰ καὶ πάντα με χαρὰν

Στὸν Σωτῆρι Γκολφινέπ'λο, μάνια μου, χρυσὴ μου, μάννα
 διαρκῶς νὰ καμπανίξῃ, ἀποστέλλω μιὰ καμπάνα
 χρυσὴ πέννα γιὰ νὰ γράφῃ, ὅπως κάνω ἐγὼ μ' ἐσᾶς,
 καὶ μ' εὐχὴν πάντα ν' ἀπέχῃ ἀπὸ τέτοιας ἐκλογὰς
 Στὸν Σωτῆρ Σαραβαλιώτην αὐτοκίνητον καὶ δῆμα
 καὶ καλὴν ἐπιτυχίαν εἰς τὴν ἰεὴν ἐκλογὴν
 νάχῃ δίκας ποῦ ν' ἀφίνευν σὸ τσουβάλι πολὺ χρῆμα
 καὶ τὴν συζυγὸν νὰ χαίρῃ τὴν ἀπλήν μὰ κι' ἐκλεκτήν.

Στὸν Σωτῆρ Θεοδωρακόπ'λον ἰεὸν ἐξαιρετικόν
 δικηγόρον ποῦ τὸν ξέρω, στῆς δουλιὰς του τακτικόν
 μιὰ πολὺφερνον, ὡς νύμφην, με χαρίσματα πολλὰ
 νὰ τοὺς εἶω χρυσὸ ζευγάρι με τοῦ κόσμου τὰ καλά.

Στὸν Σωτήριον Μαρτάκον τριαντάφυλλον με φύλον
 παραγγέλων εἰς τὸν φίλον
 τὴν εὐχὴν μου ν' ἀπολαύῃ πάντα ὡς τᾶρα εὐτυχίαν
 με τὴν πράγματι ὠραῖαν καὶ γλυκεῖαν του Κυβίαν
 Τὸν Σωτῆρι Σοφιανόπουλον ματευτήρα θαυμαστόν
 κι' εἰς τὴν Πάτρα ξακουστόν

ἐκ καρδίας τ' ἀποστέλλω κι' ἐγὼ μᾶλλον τὴν εὐχὴ
 νὰ τὸν ἐλέπω, ὅπως πάντα ὄγιᾶ καὶ εὐτυχή.
 Στὸν Σωτήριον Πετρόπ'λον ἐν, αὐτοκινήτων, πλήθος
 καὶ πελάτας ν' ἀγερῶζεν ἀπ' οὐτὸν καθὼς σὺν ἡμῶς

Στὸν Σωτήριον Λευζάρην εὐχεμαὶ ἐπιτυχίαν
 καὶ σὰν ἔβγῃ νὰ μεῦ στεῖλῃ καὶ ἐπὶ μιὰ μύραν κρῦαν
 τοῦ ἐπέυχεμαὶ δ' ἐντεύτεις καὶ κατὰ τὴν συγκυρίαν
 τοὺς ἐγῶνας τοῦ ἀγρότευ νὰ τὸν γρόψω μ' εὐκαιρίαν.

Στὸν Σωτήριον Ἀντωνιάτον ἡ Κορπάνα χαιρετῶ
 κι' ἓνα δισκὸν στέλλει πλήρη ἀπὸ τεύρταις καὶ γλυκά
 καὶ νὰ χαίρετε ὅπως τᾶρα τὴν καλὴν του τὴν γυρίαν
 καὶ οἱ εὐὸ νὰ δεκιμῶζεν διὰ πάντετ' εὐτυχίαν.

Στὸν Σωτήριον Ράπτην στέλλω
 με τὸ τραῖνον εἰς τὸ Βέλο
 τὴν εὐχὴν μου νὰ τὸν ἴδω στὴν Βουλῆν με τὸ καπέλλο
 καὶ τῶν ἀγρετῶν προστάτην, ἐσουλετήν, καθὼς τὸ θέλω.